

Agafar l'olla

(ALDC, II, 344. *Agafar l'olla*)

Agafar, que alterna amb *gafar* 12, 40, 76, 90, la forma originària, podria provenir d'un radical preromà GAF-; avui són formes del Principat, les Balears i l'Alguer, però abans eren generals a tot el domini: l'estrat anterior a *agarrar*, castellanisme, actualment estès pel Matarranya, el tort. i el val., era *agafar*, que encara usa el valencià Carles Ros (s. XVIII i més tard); el cast. *agarrar* s'ha format sobre *garra* 'urpa', d'origen àrab. *Pendre* (*penre* 87, 135) era un

eventual competidor de *agafar*. *Pillar* 'agafar' és propagació de l'arag., car en cat. té el sentit de 'agafar vencent resistència; prendre (allò que fuig, que no es vol deixar agafar); robar'. La resposta *treure* 67 s'explica pel context de l'enunciat *Agafar* [l'olla] interpretat com 'llevar, retirar l'olla del foc'.

El mot normatiu és *agafar*; també *agarrar* bé que amb el sema "amb força".

